

1 Ενσέβιος²⁾ Περγάμου, μὲ σημείωσιν δτού ή Πέργαμος ενδρίσκετο εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς Θράκης, μεταξὺ Τοπυρίδος καὶ Τραϊανούπολεως.

LXVIII. ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Παρὰ τὰ ἀρχαῖα "Αβδηρα, λεγομένη καὶ Ἀναστασιούπολις.

Κατὰ τὸν μητροπ. Σάρδεων), ἡ μητρόπολις Περιθεωρίου διλγάνθρωπος καταστᾶσα συνηνώθη τῇ διλγανθρώπῳ δισαύτως ἢ καὶ πατριαρχικῇ ἔχαρχῃ Ξάνθης, ἀποτελέσσασα ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ΙΣΤ' αἰώνος τὴν ἡνωμένην ἐπαρχίαν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

1 Ἰάκωβος 879³⁾

2 Ἀιώνυμος 1032³⁾

3 Θεοφάνης περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἔζη ὁ προηγούμενος τῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, ὁ μετὰ ταῦτα μητροπ. Περιθεωρίου γράψας τὸν βίον τοῦ δισίου Μαξίμου τοῦ Καψοκαλύβη⁴⁾

Τῷ 1353 Δεκέμβριο. ἡ σύνοδος δίδει τῷ μητροπ. Τραϊανουπόλεως ἐπιδόσεως λόγῳ ἐφ' ὅρου ζωῆς τὴν χηρεύουσαν ἐκκλησίαν Περιθεωρίου⁵⁾. Τῷ 1354 Μαρτ., ὁ πατρ. Καλλιστος συμβουλεύει τὸν λαὸν Περιθεωρίου νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν μητροπ. Τραϊανουπόλεως⁶⁾

4 Δωρόφεος 1355 ἐν συνοδικῇ πράξει «δ Περιθεωρίου μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Δωρόφεος»⁷⁾. Εἰς τὸν μητροπολ. Περιθεωρίου δίδεται καὶ ἡ Τενεδος⁸⁾. Καὶ τῷ 1367 σημειοῦται παρῶν εἰς συνοδικὰς πράξεις καὶ ὁ Περιθεωρίου ἄνευ μνείας τοῦ δνόματος⁹⁾, Πατριαρχικὸν γράμμα τοῦ πατρ. Νείλου τῇ 23 Νοεμβρίου¹⁰⁾ 1381 ἀναφέρει «... ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ μητροπολίτου Περιθεωρίου, κῦρο Δωροθέου, καὶ

Θριανούπολη
τ. ΙΔ' / 1940
ν. 157-159

2) Alfred L. Feder (S. J.): Studien zum Hilarius f. Poitiers. Bischofsnamen u. Bischofssitze bei Hilarius, Kais. Akademie der Wiss. in Wien. Philosophisch-Historische Klasse Sitzungsberichte 166 Band 5 Abh. 1910 σελ. 83 καὶ 94.

1) Σάρδεων Στ' σελ. 111.—2) Le Quien τόμ. A' σελ. 1205—Mansi, τόμ. 17A, 18A σελ. 376.—3) Γ. Κεδρηνδς τόμ. B' σελ. 498.—4) M. I. Γ.: 'Ο Αθως σελ. 204—Εὐλογίου Κουρίλα Λαυριώτου: 'Ιστορία τοῦ Ασκητισμοῦ τόμ. A' σελ. 88—Ν. 'Ελλην. τόμ. Δ' σελ. 105—6.—Σ. Π. Λάμπρου, 'Ἐπετηρίς Φιλ. Συλλόγου Παρνασσοῦ, τόμ. γ' 1889 σελ. 130 κλ.—5) Acta τόμ. A' σελ. 325.—6) Αότ. σελ. 331—7) Ομ. σελ. 438, 508, 510.—8) Ομ. σελ. 508, 510.—9) Ομ. σελ. 501.—10) Αότ. τόμ. B' σελ. 38—39.

ἄλλα μὲν πολλά, τὸ δὲ πρῶτον καὶ μέγιστον, δτι δι' αἰτίας τινάς περιορισθείς ὄρισμῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος εἰς τὸν πύργον τῶν Πόρων, εἶτα ἐκεῖθεν φυγών οὕτε εἰς τὴν ἀγίαν βασιλείαν αὐτοῦ ἡθέλησεν ἀναδραμεῖν καὶ ζητῆσαι βοήθειαν οὕτε εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα μάλιστα καὶ τὴν Ἱεράν σύνοδον, ἀλλ' εἰς τοὺς Τούρκους ἀναδραμών καὶ δύναμιν λαβών ἐκεῖθεν μετ' ἔξουσίας τυραννικῆς ἐπελάβετο τῆς ἐκκλησίας Περιθεωρίου, καὶ ταῦτα γραψάσης ἐκεῖ πρότερον τῆς ἡμῶν μετριότητος, μὴ δλως τοῦτον προσδέξασθαι τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς, ὡς εἰς τοὺς Τούρκους παραγενόμενον, οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὅντι καὶ κατὰ τὸ Περιθεώριον γενομένῳ καὶ δις καὶ τρις ἔγραψεν αὐτῷ, ἵνα ἐλθὼν ἐνταῦθα κριθῆ συνοδικῶς, καὶ οὐκ ἡθέλησεν δλως· καὶ δτι μετὰ τῶν Τούρκων ἐποίησε συμφωνίαν, ἵνα ὅσα ἀν προσφύγωσιν αἰχμάλωτα εἰς τὸ Περιθεώριον, παραδιδῷ ταῦτα αὐτὸς πρὸς τοὺς Τούρκους· δ καὶ ἐποίησε πολλάκις κατὰ τὴν συμφωνίαν αὐτοῦ, τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῶν κατηγορημάτων αὐτοῦ ἐξετάσεως δεόμενα καὶ τοῦ αὐτὸν ἐκεῖνον παρεῖναι δεῖν καὶ ἀπολογεῖσθαι, οὐκ ἔδοξαν ἰσχυρὰ συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἐπεὶ δὲ οἱ Ἱεροὶ κανόνες διαγρεύουσιν οὔτωσιν κατὰ ρῆμα „εἰ τις ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος δι αὐτῶν ἐγκρατῆς ἐκκλησίας γένοιτο καθαίρεισθω καὶ ἀφοριζέσθω,, οὗτος δὲ οὐχ' ἀπλῶς κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος τοῖς χριστιανοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἀσεβέσι προσφοιτήσας καὶ δύναμιν ἐκεῖθεν λαβὼν ἐπελάβετο τῆς ἐκκλησίας ὡς πᾶσιν ἐστὶν ἀνωμολογημένον καὶ γνώριμον καὶ οὐ δεῖται παραστάσεως ἢ ἀποδεῖξεως, φανερῶς γάρ ἔλεγεν ἐκεῖνος ἐνώπιον πάντων, τοὺς Τούρκους ἔχειν καὶ βασιλεῖς καὶ πατριάρχας καὶ προστάτας Ἰδίους, ὡς καὶ τὸ ἔργον ἔδειξε τοῖς λόγοις συμμαρτυροῦν, οὐδὲ αὐτοῦ δυναμένου τοῦτο ἀρνήσασθαι διεγνώσθη καὶ ἀπεφάνθη παρὰ πάσης τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς συνόδου, ἐπιψηφισαμένης καὶ βεβαιωσαμένης τοῦτο καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἀπόντα τοῦτον καθηρημένον εἶναι διὰ βίου παντὸς καὶ τέλεον ἀποκεκομμένον τοῦ Ἱεροῦ καταλόγου καὶ τοῦ τῶν ἀρχιερέων χοροῦ· εἰ δὲ καὶ ἔτι περιπατεῖ πλανώμενος μετὰ Τούρκων καὶ ἀφωρισμένον εἶναι, ἔως ἀν ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ μετάνοιαν ἐνδειχάμενος ἐν μοναστηρίῳ ὡς Ἰδιώτης καθήσῃ, τὸν θεὸν παρακαλῶν ὑπὲρ δν ἔπιταισεν τούτου γάρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παραση-

μείωσις ύπογραφεῖσα παρά τε τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας συνόδου δι' ἀσφάλειαν».

5 Τιγνάτιος 1467¹¹⁾

6 Ιωσήφ 1474—1477 ἐν πατριαρχικῷ ἔγγραφῳ ἐκδ. τῷ 1477 Ἰούν. ἀφορῶντι τὴν μονὴν Κοσιννίσης ἐπὶ πατρ. Μαξίμου ὑπογράφει «ὅταπεινὸς μητροπολίτης Περιθεωρίου» καὶ ἐν συνοδικῇ πρᾶξει ἀθωώσεως τοῦ πατρ. Διονυσίου¹²⁾

7 Ματθαῖος 1488 ὑπογράφει εἰς τὸ πρακτικὸν τὸ γενόμενον διὰ τῆν ἐκλογὴν οἰκ. πατρ.¹³⁾

8 Παχώμιος 1498¹⁴⁾ εἰς συνοδικὴν πρᾶξιν ἀθωούσαν καὶ ἀναγνωρίζουσαν Συμεὼν Α' νόμιμον καὶ κανονικὸν πατρ.

9 Θεοδόσιος 1541¹⁵⁾

10 Δοσίθεος 1564 εἰς συνοδικὸν ἔγγραφον καθαιρέσεως πατρ. Ἰωάσαφ μεταξὺ τῶν καθαιρεθέντων καὶ αὐθις συγχωρηθέντων ἀναφέρεται καὶ ὁ Περιθεωρίου Δοσίθεος¹⁶⁾

Τῷ 1565 ἐπὶ πατρ. Μητροφάνους Γ' ἀπελύθη ἔγγραφον ἵνα δ Θεοσαλονίκης Ἰωάσαφ ὁ Ἀργυρόπουλος διέπη ὡς ἔξαρχίσαν τὸ Μελένικον καὶ τὸ Περιθεώριον μετὰ πάσης τῆς ἐνορίας αὐτοῦ¹⁷⁾

11 Φίλιππος 1570 ἐν συνοδικῇ πρᾶξει ἀφορώσῃ τὴν μητρόπολιν Μονεμβασίας¹⁸⁾

12 Γρηγόριος 1575—1583 ὑπογράφει εἰς πρᾶξεις¹⁹⁾

13 Φιλήμων 1580—1590 «Περιθεωρίου καὶ Ξάνθης»²⁰⁾

14 Παρθένιος 1590 ἐπὶ πατρ. Ἰερεμίου²¹⁾

LXIX. ΠΕΤΡΑΣ

Κατὰ τὸν Μελέτιον Ἀθηνῶν († 1714)¹⁾ ποτὲ ἐπισκοπὴ ὑπὸ τὸν Ἀδριανουπόλεως

11) Κεραμ. Χρον. τόμ. 10 (1903) σελ. 413—415.—12) Ἐπαμ. I. Σταματιάδου : Ἐκκλησιαστικὰ Σύλλεκτα, Σάμος 1891 σελ. 14—16.—13) Ἐκκλ. Ἀλήθ. 1904 σελ. 326.—14) Σάρδεων, Ὁρθοδοξία, τόμ. Η' σελ. 320.—15) Σωφρ. Εὐστρατιάδου, Γρηγ. Παλ. τόμ. Δ' σελ. 226.—16) Philip of Cyprus: Chronicon ecclesiæ Graecæ. Λειψία 1687 σελ. 406.—Corpus scriptorum Byzantinæ Bónη 1849 τόμ. 33 σελ. 183.—17) A. P. Κεραμέως : Περὶ τῆς Μονῆς Κοσινέτζη, ΕΦΣ παράρτ. τόμ. ΙΖ' σελ. 20.—18) Acta τόμ. Ε' σελ. 177.—19) Π. Κ. Ε. Οἰκ. Πατρ. τόμ. Β' σελ. 337, τόμ. Γ' σελ. 217.—Acta τόμ. Ε' σελ. 244.—Ιεροσ. Βιβλ. τόμ. Δ' σελ. 418.—20) G. Lami. Delitiae Eruditorum. Φλωρεντία 1740 τόμ. 9 σελ. 185.—21) Αὐτ. σελ. 89 καὶ 149 καὶ προσθέτει «Περιθεωρίου ἡ πάλαι Ἀναστασιούπολις. Σήμερον τὰ ἐρείπια τοῦ Μπουροῦ Καλεσὶ γκιόλ»—Τούς μετὰ τὸν Δοσίθεον (1564) ἀρχιερεῖς Περιθεωρίου δὲ Σάρδεων : ἔνθ' ἀν. σημειοῖ ἐν ὑποσημειώσει τῶν μητροπ. Ξάνθης.

1) Γεωγραφία, β' ἔκδοσις Βενετίας 1807 τόμ. Γ' σελ. 105.